

מ"ת 29450/09/14 - מדינת ישראל נגד בשאר הייב, עיסא הייב

בית המשפט המחוזי בנצרת

05 ינואר 2015

מ"ת 29450-09-14 מדינת ישראל נ' הייב(עציר) ואח'

בפני: כב' השופט דני צרפתי
המבקשת
נגד
המשיבים
1. בשאר הייב (עציר)
2. עיסא הייב (עציר)

נוכחים:

בשם המבקשת עו"ד ויאאם קבלאוי

בשם המשיבים עו"ד רועי אטיאס

המשיבים הובאו באמצעות הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ההחלטה להלן הינה בבקשת המדינה לעצור את המשיבים מס' 1 ו-2 (להלן: "המשיבים" או בנפרד "בשאר" ו"עיסא" בהתאמה) עד תום ההליכים הפליליים המתנהלים נגדם בתיק פ"ח 29284-09-14 של בית משפט זה.

האישומים

כנגד המשיבים הוגש כתב אישום בו מיוחסות להם, עבירה של **רצח** (סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**")) כמבצעים בצוותא (סעיף 29 לחוק), עבירה של קשירת קשר לפשע (סעיף 499[א][1] לחוק), ועבירות בנשק - עבירה לפי סעיף 144 (ב) רישא + 29 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום פאטמה יוסף הייב, ילידת 5/10/1999 (להלן: "**פאטמה**" או "**המנוחה**") היא אחותו של מוסטפא הייב (להלן: "**מוסטפא**") ובת דודתו של מג'ד טאהא הייב (להלן: "**מג'ד**"). פאטמה התגוררה בבית הוריה

עמוד 1

בכפר טובא זנגריה (להלן: "הבית").

מוסטפא ומג'ד איימו על פאטמה, במספר הזדמנויות עובר ליום 12/6/2014, כי יפגעו בה ואף ירצחו אותה מאחר שלטענתם פאטמה נהגה לצאת את הבית ללא אישורם ולהסתובב ללא מלווה.

בהמשך לאיומים המתוארים לעיל, עובר ליום 12/6/2014, מועד מדויק אינו ידוע למאשימה, קשרו מוסטפא ומג'ד קשר לרצוח את פאטמה. בהתאם לקשר, פנו מוסטפא ומג'ד למשיבים כדי שאלה יממשו את הקשר והאחרונים הסכימו לכך.

ביום 12/6/2014 סמוך לשעה 22:20, בהתאם לקשר ולשם מימוש, הגיעו המשיבים לבית כשהם מצוידים באקדח 9 מ"מ (להלן: "האקדח").

סמוך לשעה 22:38 ישבה פאטמה בחצר הבית. בהתאם להנחיות שקיבלו המשיבים ממוסטפא ומג'ד, הגיעו הנאשמים לחצר הבית, ירו בפאטמה לפחות 8 יריות בפלג גופה התחתון ונמלטו מהמקום.

כתוצאה ממעשיהם של המשיבים, מוסטפא ומג'ד, נגרמו לפאטמה פצעי כניסת קליע או רסיס קליע באזור הבושת, בבטן, בגב מצד שמאל, בירך הימנית, בירך השמאלית ובזרוע השמאלית. אחד הקליעים עבר דרך הוריד הראשי של ירך ימין וגרם להלם תת נפחי ואיבוד דם. פאטמה הובהלה לבית החולים ושם נקבע מותה.

במעשיהם המתוארים לעיל, קשרו המשיבים קשר לביצוע פשע, גרמו, בצוותא עם מוסטפא ומג'ד למותה של פאטמה, לאחר שהחליטו להמיתה, והמיתוה בדם קר ללא שקדמה כל התגרות בתכוף למעשה. כן, נשאו והובילו הנאשמים, בצוותא עם מוסטפא ומג'ד, נשק, בלא רשות על פי דין.

טיעוני הצדדים

ב"כ המבקשת טוען לקיומן של ראיות לכאורה מוצקות להוכחת האישומים נגד המשיבים, תוך הפניה מפורטת לראיות שנאספו בתיק החקירה, ושיש בהן, לכאורה, כדי להביא להרשעת המשיבים במעשים המיוחסים להם.

הואיל וכפי שיפורט להלן בהמשך, ראיתי לקבל, את עיקר טענות והדגשות המבקשת בכל הנוגע לפרטי הראיות לכאורה נגד המשיבים, אמנע מלסקור את כלל פרטי הראיות לכאורה אליהם הפנתה המבקשת במסגרת טיעוניה, [אשר הוגשו בכתב בישיבת יום 07.12.14] אסתפק בהפניה אליהם וכן בהפניה לפרוט שיוצג התמציתית שתפורט להלן, לרבות במסגרת פרק ההכרעה של החלטה זו.

ב"כ המבקשת, מפנה לגרסתו של מג'ד כפי שהיא עולה מהודעותיו ומתמלולי שיחותיו עם המדובב. מג'ד מסר את זהות המבצעים תחילה למדובב, אשר הוכנס לתאו ביום 19.08.14, ולאחר מכן לחוקרים בחקירתו;

לצד זאת שבמרבית חקירותיו, שמר מג'ד על זכות השתיקה, הרי בחקירת יום 25.08.14, ולאחר שהתייעץ עם עורך דינו, החליט מג'ד לספר לחוקרים את מה שאירע. הוא תיאר את הפניה של מוסטפא אליו בבקשה לירות באחותו (ברגליה), את המפגש שהתקיים אצלו בבית, בו נכחו מוסטפא, הוא עצמו, בשאר ועיסא, ובמהלכו תכננו איך לבצע את הירי, וכן את האליבי שהוא ומוסטפא הכינו.

עוד תיאר מג'ד בחקירה הנ"ל את השתלשלות האירועים ביום הרצח; את יצירת הקשר עם בשאר, את הנסיעה לתחנת דלק פז בראש פינה כדי שיהיה לו אליבי, השמירה על הקשר הטלפוני עם מוסטפא ועם בשאר ועיסא (מי מבינהם) זאת על מנת לוודא כי פאטמה תצא מחוץ לביתה. מג'ד עוד מסר בחקירתו זו כי הוא לא ידע מי מבין השניים ירה.

בנוסף, וקודם לחקירה הנ"ל, מג'ד חשף בהדרגתיות את סיפור המעשה, בפני המדובב, לרבות את חלקם של בשאר ועיסא כמי שביצעו את הירי במנוחה בפועל.

בנדון הפנה ב"כ המבקשת גם לתמלולי השיחות עם המדובב וגם לחקירותיו (מימים 20.08.14, 21.08.14 ו-24.08.14).

לטענת ב"כ המבקשת, מצלמות האבטחה שנתפסו בביתו של איברהים הייב (שגר בסמוך לזירת הרצח, דו"ח פעולה 40, קלסר מצלמות אבטחה), מחזקות גם הן את גרסת מג'ד. בסרטים שצולמו במצלמות הנ"ל ניתן לראות כי בשעה 22:26 מגיעים שני אנשים לקרבת ביתה של המנוחה, מסתכלים מעבר לחומת הבית, נכנסים פנימה ויוצאים. בשעה 22:38 חוזרים שני האנשים, נכנסים בשנית לבית המנוחה ולאחר מספר שניות בורחים משם בריצה.

בנוסף, מפנה ב"כ המבקשת למחקרי התקשורת, המחזקים את גרסתו של מג'ד ומצביעים כי במהלך השעות שקדמו לרצח, הייתה תקשורת תכופה ודו צדדית בין מג'ד למוסטפא ובין מוסטפא לאשתו יסמין. כמו כן הייתה תקשורת בין מג'ד לבשאר ובין מג'ד לעיסא.

על פי הגרסאות של מג'ד ושל מוסטפא, מג'ד התקשר למוסטפא על מנת שהאחרון יוציא באמצעות אשתו, את פאטמה אל מחוץ לבית. מוסטפא התקשר לאשתו למטרה האמורה, ולאחר מכן למג'ד לעדכנו. מג'ד התקשר לבשאר ומסר לו כי המנוחה מחוץ לבית. כל ההתרחשויות הנ"ל, לטענת ב"כ המבקשת, אירעה ומתאימה בדיוק לזמנים הרלבנטיים לרצח, ע"פ סרטוני מצלמת האבטחה שהוזכרו לעיל (לאחר עדכון זמן של כדקה אחורה בשעון המצלמה).

בהתייחס לסוגיית ה"כוונה", וככל שהדבר דרוש בשלב זה של ההליך, טען ב"כ המבקשת, כי למרות שמג'ד ומוסטפא הדגישו בחקירותיהם במשטרה (וגם מג'ד בפני המדובב), כי כוונתם היתה שהמנוחה תפגע ברגליה בלבד, מבלי להמית אותה, הרי התנהגותם של השניים הנ"ל, עובר לאירוע כמו גם הנסיבות של הרצח עצמו מלמדים לכאורה על כוונה אחרת של השניים הנ"ל ושל המשיבים.

ב"כ המבקשת, גם פירט את החזקות ומבחני העזר שנקבעו בפסיקה לצורך התחקות אחר הכוונה. לענייננו, וכראיות לכאורה בעניין הכוונה הצביע ב"כ המבקשת על כך שנעשה שימוש בנשק חם (חוו"ד מעבדת נשק מיום 18.06.14),

שהירי בוצע מטווח קצר מאוד (הפנה לחו"ד בעניין מרחק ירי, מיום 30.09.14), לכך שהמנוחה נורתה לפחות 9 פעמים, ובאזורים רגישים בטן, גוף, אזור הבושת (חו"ד המכון לרפואה משפטית מיום 28.08.14) כמו גם שהמשיבים עזבו את המקום מבלי להגיש עזרה או לדווח על הפגיעה.

מוסיף ב"כ המבקשים, כי על הכוונה להמית את המנוחה ניתן ללמוד גם מהתנהגות המתכננים - מג'ד ומוסטפא, עובר לאירוע הרצח, כמפורט בחקירות מקורביה של המנוחה. בנדון הפנה ב"כ המשיבה הפנה לחקירת אחותה של המנוחה, קריסטין, מיום 13.06.14, ממנה עלה כי מג'ד איים על המנוחה שיהרוג אותה מספר פעמים, לרבות בנוכחותה של האחות. כן הפנה לחקירתה של האחות מיום 01.08.14 שם חזרה על דבריה לעניין איומיו של מג'ד וסיפרה על האיומים כלפי חיי המנוחה גם מצדו של מוסטפא. ב"כ המבקשת הפנה עוד להודעות של ח'דרה, אמה של המנוחה, מימים 13.06.14 ו- 03.08.14 בהן סיפרה גם היא על איומים קשים על חייה של פאטמה מצד מג'ד. כן סיפרה בהודעה מיום 03.08.14 על מקרה בו ישבו היא, פאטמה ומייסון כלתה, מחוץ לביתן, ומג'ד עבר עם סהאר מאג'ד ואחמד ג'אסם, ומג'ד עשה תנועה של שחיטה לפאטמה באמצעות ידו, באותו אירוע הן גם שמעו קול דריכת אקדח (אותו החזיק סהאר לדעתה). מייסון אישרה גם היא את עיקר הדברים הנ"ל בהודעתה מיום 03.08.14 (כשלדעתה מג'ד נשא את הנשק). עוד הפנה ב"כ המבקשת, לחקירה מיום 25.06.14 של חברת אחות המנוחה, דלילא, אשר קיבלה SMS מהאחות לפיו פאטמה ברחה, ואחיה מוסטפא וראג'ב בן דוד שלה, רוצים לרצוח אותה.

בהינתן המעשים המיוחסים למשיבים, הרי ברורה מסוכנותם.

לטענת ב"כ המבקשת, רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, הכירה הפסיקה באפשרות לשחרר לחלופת מעצר של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, כשענייננו לא בא בגדר אותם מקרים נדירים. לטענתו, אדם שאינו נרתע מלקדח חיוני של אדם, קשה להפריך את חזקת המסוכנות הטבועה בו, וקשה לתת בו אמון שיקיים את תנאי השחרור. אדם כזה גם יודע שהוא עשוי לכלות את ימיו בכלא, ומשכך ספק אם יירתע ממעשה גם לא חוקי כדי לשבש ראיות או להימלט מאימת הדין.

ב"כ המשיבים, בישיבת יום 07.12.14, ובטיעונים (הארוכים) בכתב שהגיש, טען כי אין בחומר הראיות, ראיות לכאורה המוכיחות כי המשיבים הם אלו שירו בפאטמה. לחילופין ולמצער טוען ב"כ המשיבים כי אין ראיות לכאורה במשקל הסגולי המצדיק מעצר עד תום ההליכים, ועל כן מן הדין לשחררם לחלופה.

לטענת ב"כ המשיבים, אין ראיות הקושרות את המשיבים לזירת האירועים, למנוחה או לנשק. למעשה כל הראיות הקיימות, מבוססות כולן, על דברי מג'ד שהינו כזכור גם הוא נאשם באותו אירוע רצח לכאורה, והוא בעל אינטרס ברור להפליל את המשיבים.

מהראיות עולה גם שמג'ד מתוחכם מעין כמוהו, הודייתו רצופה שקרים פנימיים וחיצוניים באופן שהכרח לדחותה בכללותה ועל פניה, כבר בשלב זה של ההליך.

בהקשר זה ציין ב"כ המשיבים כי עם תחילת החקירה ניתן לראות שמג'ד הכין לעצמו אליבי מדויק (לרבות שמירת קבלה ע"ס 30 ₪ מתחנת הדלק בה שהה בעת הרצח), כמו כן הוא ניסה לשקר בעניין מספר הנייד שהיה אצלו ופעל לשבש

ראיות.

בטיעוניו המקיפים, סקר ב"כ המשיבים, את תהליך מסירת ההודאה מצידו של מג'ד, וטען כי השתלשלות האירועים מצביעה בבירור על כך שהודאתו נבנתה במשותף עם המדובב על פני מספר ימים, כשהמדובב, לטענת ב"כ המשיבים, במקום לדובב את מג'ד לומר את האמת, לימד אותו דרכים שונות בהן ניתן להונות את החוקרים ולהפיל אחרים, תוך שימוש בראיות הנוגעות לטלפונים הניידים, והתאמת הגרסאות הניתנות לראיות אלו.

לטענת ב"כ המשיבים, מג'ד תכן בבירור עם המדובב כיצד להפיל אחרים, ובהמשך לכך התוודה בפני החוקרים באופן הסותר מהותית את הדברים שנאמרו למדובב, עד כי לא ניתן ליתן לדבריו שום משקל- גם לא בשלב זה של המעצר עד תום ההליכים.

ב"כ המשיבים מצביע על תחכמו העברייני של מג'ד בהכנת האליבי, בניסיון לתאם גרסאות ולהעלים ראיות. עוד הוא מצביע על מודעותו של מג'ד לחשיבות הפלאפונים הניידים, ועל הצורך להפיל מישהו עימו הוא שוחח בזמנים הרלבנטיים.

עוד מפנה ב"כ המשיבים לסתירות הרבות שעלו בהודאתו של מג'ד בפני החוקרים- וביחס לשיחותיו עם המדובב- בעניין מודעותו של מוסטפא לזהות היוזרים; בהתייחס לשאלה מי תכן את האירוע; לגבי אירוע מסירת הנשק אותו המציא מג'ד; לגבי הסתרת מעורבותו של הקטין מוחמד ח'דר, שלטענת ההגנה הוא היורה האמיתי (בנדון צירף ב"כ המשיבים ידיעה מודיעינית שנתקבלה מהמאשימה ולפיה ח'דר, מג'ד ואדם נוסף הם היוזרים); לגבי השמטת נוכחותו של מג'ד בתצפית- שבה נכח לפי טענתו בפני המדובב; לגבי העדר המניע של המשיבים; ולגבי מסירת שמם של המשיבים.

מעבר לאמור, לטענת ב"כ המשיבים, גם לאחר קריאת כל האמרות של מג'ד עדיין קיימים פערים שאינם ניתנים לגישור באשר לתכנון האירוע, חוסר המניע של המשיבים לרבות העדרה של תמורה כמו גם סוגיית אספקת הנשק למשיבים.

ב"כ המשיבים הרחיב ופירט בנוגע לסתירות נוספות הקיימות לטענתו בהודעתו של מג'ד.

כמו כן, הפנה ב"כ המשיבים, לחקירתו של ח'דר אשר ניסה לשקר לעניין הימצאות הנייד שלו איתו ביום הרצח, לעניין מועד שבירת הסיים של הנייד כמו גם ניסיונו לכאורה למכור את הנייד לבחור בשם כמאל.

באשר למחקרי התקשורת, טוען ב"כ המשיבים כי מחקרי התקשורת דווקא מחזקים את טענות ההגנה, ומלמדים על חוסר מעורבות של הנאשמים, כשהאמור נכון גם ביחס לאיכונים שנעשו.

ב"כ המשיבים, התייחס לנתוני התקשורת ומצלמות האבטחה, כשלטענתו רצף השיחות שבוצע בין יסמין- מוסטפא-מג'ד- בשאר-ועיסא **אינו** מתיישב עם עדותו של מג'ד לגבי רצף השיחות (לפיו, כאמור מוסטפא התקשר לעדכן אותו על כי הורה ליסמין להוציא את פאטמה החוצה, והוא התקשר לבשאר לעדכן אותו שייצאו, ולאחר שהמשיבים לא מצאו את פאטמה בחוץ, מג'ד התקשר לאחד מהם שוב, ואז אותו ריטואל חזר שוב על עצמו).

לטענת ב"כ המשיבים, מחקרי התקשורת חסרים את שיחות העדכון בין מג'ד למשיבים בהן התבקשו לצאת אל בית

המנוחה. תחת זאת, קיימות שיחות רבות בין מג'ד למוחמד ח'דר סביב אותם הזמנים הרלבנטיים. על פי ב"כ המשיבים נכון להניח כי השיחות בין מג'ד לבשאר, שנערכו לאורך כל היום, אין בהן כל דבר חריג שעה שאלו חברים, ומשום שמג'ד עבד יחד עם בשאר.

בהתייחס לשיחה היוצאת ממג'ד לעיסא לאחר הרצח, טוען ב"כ המשיבים, כי מאחר וגם לפי גרסתו של מג'ד הוא כלל לא דיבר עם היורים לאחר האירוע, הרי אין לייחס לשיחה זו משמעות.

ב"כ המשיבים טען עוד כי איכוני המשיבים, סותרים אף הם את גרסתו של מג'ד לפיה הם היורים. בשאר לשיטתו מאוכן בכל זמני האירוע הרלבנטיים בתחנת דלק בראש פינה. בהקשר זה מאשר ב"כ המשיבים, כי אמנם בשאר סיפר שבזמן הרצח היה בביתו, שבטובא, אולם באותה נשימה הוא הוסיף כי אינו זוכר זאת בוודאות (אלא רק מניח ששם היה, מכיוון שכך נוהג כמעט כל ערב, לשהות בביתו בכפר). האיכון מלמד אם כן שהמשיב לא היה בכפר בערב הרצח.

ב"כ המשיבים בהתייחס לזהות הרוצחים הפנה לכך שמוסטפא, אשר התוודה מוקדם למג'ד, סיפר שהרוצחים אינם מהכפר ואינם מכירים את המנוחה.

ע"פ ב"כ המשיבים המשיבים מסרו גרסאות קוהרנטיות ומפורטות, לראשונה כחודשיים לאחר המקרה, הם שיתפו פעולה באופן מלא עם השוטרים, ביקשו עימות עם מג'ד, ולא "נפלו" בתרגילי החקירה שעשו להם. ב"כ המשיבים טוען כי גרסת המשיבים לא נסתרת בשום נתון או עובדה שהם [למעט בפרט שולי הנוגע להכחשה של עיסא את דבר קיומו של ביקור שערכו הוא ובשאר אצל מג'ד בסכנין לאחר אירוע הרצח הנטען. לטענת ב"כ המשיבים, ההכחשה נובעת, ככל הנראה מהלחץ בו היה נתון עיסא].

בהתייחס לתוספת הראייתית שנדרשת, גם בשלב הראיות לכאורה, ובהינתן שמדובר בעדות יחידה של עד שותף לדבר עבירה, מדגיש ב"כ המשיבים כי המאשימה נדרשה להציג לכל הפחות "חיזוק" להודעת השותף, וזה אינו בנמצא, ע"פ סקירת הראיות שפורטו לרבות בהקשר למחקרי התקשורת והאיכונים. ב"כ המשיבים מוסיף, שמאחר ומג'ד צפוי להיות עד עוין, הרי יש לדרוש חיזוק העולה כדי סיוע. לטענתו ראיות חיצוניות דוגמת אימות לכך שכלי הנשק היה "מלוכלך" וכי מג'ד ידע שהיורים אכן באו "מסביב לבית", אין בהם כדי לחזק את הראיות כנגד המשיבים דווקא כקשורים לרצח.

יתרה מזאת ועל פי ב"כ המשיבים, מחקרי התקשורת דווקא מחלישים כאמור את טענות המבקשת, וכך גם האיכונים, ועל כן מסכם הוא שאין בשלב זה די ראיות לכאורה על מנת לעצור את המשיבים.

ב"כ המשיבים הוסיף לעניין היסוד הנפשי הנדרש להוכחת עבירת הרצח בה מואשמים המשיבים, כי בנקודה זו אין מחלוקת ע"פ גרסת מג'ד ומוסטפא לאי קיומו של היסוד הנפשי של כוונת תחילה, שעה שעל פי מוסטפא ומג'ד הייתה כוונתם רק לפגוע ברגליה של המנוחה, כאמור.

כטיעון חלופי, מוסיף וטוען ב"כ המשיבים כי גם ככל שיקבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיבים, הרי אלו בנסיבות, ובדגש לכמות הראיות לכאורה שהוצגו, בגדר ראיות חלשות המצדיקות את שחרור המשיבים לחלופת מעצר הגם שהעבירות המיוחסות חמורות. בנדון הפנה ב"כ לאסופת פסיקה שצוטטה והוצגה ואליה אתייחס על פי הצורך.

בתגובת ב"כ המבקשת לטיעוני ב"כ המבקשים, חידד ב"כ המבקשת כי מג'ד מסר גרסתו למדובב ולחוקרים, טרם מעצרים של המשיבים, ולא הפלילם "סתם" כי ידע שהם עצורים כנטען. מכל מקום, הטענה כי מג'ד העליל על המשיבים, מקומה להתברר בתיק העיקרי.

בהתייחס לאיכוני התקשורת, הפנה ב"כ המבקש לנתון העולה ממחקרי התקשורת לפיו ביום הרצח מהשעה 21:33 ועד 22:32 המשיב 1, מאוכן היה באתר שמספרו NTC13872. עיון במפת אתר זה מעלה כי הוא חולש על ראש פינה ומכסה גם את אזור טובה זנגריה. כשהדברים מתיישבים אף עם גרסת המשיב 1, לפיה הוא היה בטובא זנגריה.

ב"כ המבקשת התייחס עוד לגרסאות המשיבים הסותרות בנדבכים שונים את העולה ממחקרי התקשורת (פירוט בעניין אראה להשלים ע"פ הצורך בהמשך ההחלטה).

עוד הדגיש ב"כ המבקשת כי על פי סרטוני מצלמות האבטחה (לאחר תיקון הזמנים), המבצעים נראים בזירה בפעם הראשונה בשעה **22:24** למשך כדקה, ובפעם השנייה הם נראים בשעה **22:36**.

ב"כ המבקשת מפרט שוב לעניין התזמונים בין הופעת המבצעים בסרטונים לזמני שיחות הניידים בין המעורבים בפרשה.

ע"פ ב"כ המבקשת הובעו דעות שונות בפסיקה באשר לתוספת הראייתית הנדרשת, אם בכלל, לעדותו של שותף שעה שעסקין בשלב המעצר עד תם ההליכים. בכל מקרה, אם נדרשת תוספת כאמור, היא בגדר "דבר לחיזוק". לטענתו יש לדחות את הטענה לפיה בשל ההסתברות שמג'ד יהיה עד עוין, הרי יש לדרוש כבר כעת חיזוק מוגבר העולה לכדי סיוע. טענה זו מקדימה את זמנה, ואף אם יוכרז עד עוין בעתיד, הרי שיידרש רק חיזוק מוגבר ולא סיוע. ב"כ המבקשת הפנה לפסיקה רלבנטית לעניין.

לעניין הידיעה המודיעינית, בה מופיעים שמות של מעורבים אחרים ברצח, טען ב"כ המבקשת, תוך שהוא מפנה לפסיקה רלבנטית בעניין, כי נקבע שמידע מודיעני יכול לשמש בשלב המעצר לצורך הערכת מסוכנות בלבד, ולא כנדבך ראיתי.

ב"כ המשיבים, במסגרת השלמת טיעונים חזר עיקרי טענותיו. הדגיש, כי המבקשת מתעלמת ממעורבותו של מוחמד ח'דר בתיק, העולה הן מדבריו של מג'ד למדובב והן ממחקרי התקשורת. ב"כ המשיבים חידד כי מג'ד הפליל את המשיבים, מכיוון שידע, בהתאם לנתונים שהחוקרים הטיחו בפניו בחקירות, כי עם המשיבים ביצע שיחות רבות באותו היום של הרצח. בהתייחס לאיכונו של בשאר, נטען כי היה על המבקשת לכל הפחות להציג חוו"ד לשאלה האם בזירת הירי, ובאזור בו היו לכאורה המשיבים אכן מופיע איכון של האתר החולש ברובו על ראש פינה כאמור, כשחוו"ד כזו לא הוצגה.

דין והכרעה

כללי

לאחר בחינה ושקילה, לרבות בדיקה מעמיקה של תיק החקירה שהובא בפני, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להתקבל, וכי יש להורות על מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם בתיק פ"ח

29284-09-14

לשאלת הראיות לכאורה, נוכחתי, כי תיק החקירה כולל תשתית ראייתית לכאורית מספקת לשלב זה של ההליך, להוכחת אשמתם של המשיבים כשאין בקשיים לכאורה ואשר לעיקרם הפנה ב"כ המשיבים, כדי לפגום בתשתית זו, ובשלב זה.

להקדים בענייננו, וכפי שיפורט עוד בהמשך, מגיד אשר הודעותיו ותמלולי שיחותיו עם המדובב עומדות בבסיס הראיות לכאורה כנגד המשיבים, הינו אמנם שותף לדבר עבירה, על כל המשתמע מכך. ברם גם על יסוד הנחה זו, והזהירות המתחייבת, לא מצאתי בטיעונים שהעלה ב"כ המשיבים בהקשר זה, כדי ללמד כי משקל הודעות אלו אינו מספק או כי בפנינו הודעות מופרכות וחסרות משקל. המקום לבירור משקל ואמינות ההודעות האמורות, כמו גם משקל הסתירות, שעיקרן הוצגו בטיעוני ב"כ המשיבים, ועד כמה נדרש חיזוק או סיוע להודעות אלו, הינו במסגרת התיק העיקרי וכחלק מההליך המשפטי, כפי הכלל הנקוט בעניין.

כלל ידוע הוא, כי בשלב בקשה למעצר עד תום ההליכים, בוחן בית המשפט את הפוטנציאל הראייתי של הראיות הגולמיות הקיימות בתיק החקירה, על יסוד הנחה כי יינתן לראיות אלה מלוא המשקל, זאת אלא אם כן נמצא כי ראייה כזו או אחרת כבר בשלב זה הופרכה מיני וביה, הכל תוך, כמובן, בחינת מכלול הראיות, לרבות אלו התומכות בנאשם.

בשלב זה, אין בית המשפט עומד על דקויות שבעדויות ועל סתירות, ככל שישנן בהן, אלא אם הן מהותיות באופן המלמד, על פניו, כי לא יוכלו לשמש בסיס, לאחר שיעברו את כור ההיתוך של המשפט עצמו, להוכחת אשמת המשיבים מעל לכל ספק סביר.

ראה: בש"פ 8087/05 **זאדה נ' מדינת ישראל** פד[ג] 133, 148, בש"פ 1610/01 **מדינת ישראל נ' חמדאן** [טרם פורסם] מ- 4.3.01 וכן בש"פ 5378/08 **חמוד נ' מדינת ישראל** [טרם פורסם] מ- 15.7.08.

לעניין זה ראה גם בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11):

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקעות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל) [פורסם בנבו], 20.1.11 (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], 1.12.09)).".

בהתייחס **לתוספת הראייתית** הנדרשת בשלב המעצר עד תום ההליכים, לעדותו של שותף, אוסיף, כי שאלת נחיצות בחינתן המדוקדקת של תוספות ראייתיות כבר בשלב המעצר, טרם זכתה למענה אחיד בפסיקתו של בית משפט העליון [בש"פ 387/11 **סוסלן בכשיב נ' מדינת ישראל** (25.01.2011)]

מכל מקום, גם אם נניח לטובת המשיבים כי תוספת ראייתית כאמור נדרשת כבר בשלב המעצר, הרי שעל מנת שניתן יהיה לבסס הרשעה על עדותו של שותף לדבר עבירה, נדרשת ככלל תמיכה ראייתית בדמות "דבר לחיזוק" בלבד, ובהתאם ל סעיף 54א(א) לפקודת הראיות (ראה גם בש"פ 2918/10 **עבדל חכים דגאמין נ' מדינת ישראל** (27/4/10)).

בענייננו, ולשלב בו אנו מצויים, הדבר "לחיזוק", נבחן גם הוא כמובן ברמה הלכאורית בלבד. בנסיבות דנן, וכפי שיפורט להלן, ניתן למצוא תוספת כאמור - ברמה הלכאורית הנדרשת בשלב זה, ואף הרבה יותר מכך בדמות מחקרי התקשורת, ואף באלו בלבד.

בהקשר זה אזכיר מושכלות ראשונים לפיהם מהותה של הדרישה ל"דבר לחיזוק" הינה דרישה לראיה "מאמתת", היינו, ראיה שיש בה כדי לאשר את אמרתו של העד בנושא הרלוונטי לביצוע העבירה ואין היא חייבת כשלעצמה לסבך את הנאשם בביצוע העבירה, או להיות בבחינת ראיה עצמאית (ע"פ 1538/02 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 590, 597).

לצורך הדיון אוסיף, כי ראיתי לדחות כטענה מוקדמת ותיאורטית של ב"כ המשיבים, את הנטען לגבי ההיתכנות שמג'ד יהיה עד עוין, על הדרישה המוגברת העולה לכדי "סיוע" הנגזרת כתוצאה מכך. מכל מקום, וכפי שיפורט בנוגע למחקרי התקשורת, הרי שנכון לראות בהם בוודאי לשלב זה של הדיון, "כמסבכים" את המשיבים, ברמה לכאורית הנדרשת אף ל"סיוע", כך שגם מטיעון זה, אף אם היה בו ממש, לא תבוא למשיבים הישועה.

הראיות לכאורה כנגד המשיבים כפי שהן עולות מתיק החקירה, כוללות, בין היתר, את הראיות הבאות:

גרסתו של מג'ד

גרסתו של מג'ד, כפי שהיא מפורטת, בין השאר, בהודעתו מיום 25.08.14, ובתמלולי המדובב (שיפורטו להלן), מבססת לכאורה את ביצוע העבירות נשוא כתב האישום, כמו גם את מעורבותם של שני המשיבים בביצוען.

הודעתו של מג'ד, הינה מפורטת ואחידה בעיקרה לכאורה. איני שותף כלל לעמדת ב"כ המשיבים שאין לייחס להודעה זו כבר בשלב זה, כל משקל לכאורה או כי נתגלו בה סתירות מהותיות שיש בהם לפגום לכאורה בתוקפה. בסתירות הברורות שאכן התגלו בה, וכפי שיפורט, אין בשלב זה כדי לגרוע ממשקל ההודעה כלפי המשיבים, כפי שיפורט להלן.

לעניין המדובב, אני רואה לקבוע, כי לא ניתן בשלב זה, לקבל את טענות ב"כ המשיב כי הודאתו של מג'ד שאכן נבנתה במידת מה במשותף עם המדובב, יש בה כדי לאיין את משקל ההודאה (זאת גם אם ההודאה נמסרה תוך ניסיון ברור לכאורה להעצים את חלקו של מוסטפא-כפי שיפורט להלן, ותוך מודעות לחשיבות הטלפונים הניידים כראיות).

בחינת התמלולים, וחקירת המדובב, לא מצביעה בשלב זה, על כך שהדברים שאמר מג'ד למדובב היו מחושבים כאילו הבין מראש שמדובר במדובב (כפי שטען בשלב מאוחר יותר בחקירתו מיום 26.08.14), מחד, ומאידך, גם לא ניכר שהשפעתו של המדובב על מג'ד עלתה כדי יצירת יש מאין או כדי הפללת חפים מפשע, כפי שמנסה לטעון ב"כ המשיבים. כל שניתן לקבוע בשלב זה, וגם ברמה הלכאורית, הוא שמג'ד ביצע עם המדובב ניתוח של סיכונים וסיכויים בחשיפת המידע שבידיו, ובעיקר ניסה להעריך "כמה שנים יישב".

אדגיש כי קריאה סדורה של תמלולי השיחות בין המדובב למג'ד, מגוללת את השתלשלות האירועים, מצביעה בבירור על "הגרעין הקשה" של הראיות לכאורה כנגד המשיבים, באופן שלא נסתר בשלב זה, ואף מגובה ונתמך לכאורה בראיות חיצוניות של מחקרי התקשורת כפי שיפורט בהמשך.

בהקשר זה אני רואה לפרט את עיקרי גרסתו של מג'ד כפי שנחשפה בסדר הכרונולוגי של החקירות והשיחות עם המדובב, ולאור ההתפתחויות בחקירה הכוללת של התיק;

מג'ד נעצר (בשנית) בחודש 08.14. בחקירתו מיום 18.08.14, עדיין שמר על גרסתו הראשונית לפיה לא היה מעורב כלל וכלל ברצח של פאטמה וניסה לבסס את האליבי שלו. מרגע שהחל להישאל שאלות על שיחותיו בנייד החל לשמור על זכות השתיקה. כך המשיך בהודעותיו מימים 19.08.14, 20.08.14, 21.08.14 ו-22.08.14. יצוין כי בחקירה מיום **21.08.14** הוטחו במג'ד פרטי שיחות הטלפון הנכנסות והיוצאות ממנו, ובחקירה מיום **22.08.14** הוטחו בו הנתונים שנאספו מגרסתו של מוסטפא.

ההודיה וחשיפת שמות המשיבים, בפני המדובב הייתה הדרגתית ביותר. בחקירת המדובב מיום 20.08.14, סיפר המדובב כי מג'ד אמר לו שהוא לא מתכוון להודות ולא לדבר על אחרים. בחקירת המדובב מיום 21.08.14 סיפר המדובב כי מג'ד הביע חשש שמוסטפא "ידבר".

לאחר שביום 22.08.14, נערך עימות בין מוסטפא למג'ד (973/14), במהלכו הטיח מוסטפא במג'ד את הדברים שמסר בחקירתו (לפיהם מג'ד הוא זה שיזם ותכנן את הפגיעה במנוחה, גייס והכווין את הרוצחים), מג'ד חזר לתא וסיפר למדובב את שהיה בעימות, וכן סיפר לו מה היה ביום הרצח- על חלקו של מוסטפא להוציא את המנוחה החוצה מן הבית, ועל חלקו שלו כמגייס המבצעים לפגיעה במנוחה. עוד סיפר מג'ד כי הוא היה בקשר טלפוני עם אחד משני המבצעים. מג'ד סיפר כי מוסטפא לא יודע מיהם המבצעים. מג'ד אמר כי הוא רוצה להודות על החלק שלו בלבד ולשאת בעונש רק על חלקו. מג'ד מסר למדובב שמות של אנשים שעצורים כרגע שייתכן שאת שמם שמע המדובב כמי שנלקחו לחקירה בחשד לירי במנוחה. בנדון איזכר את חמודי אל ח'דר/ מוחמד ח'דר, בשאר, שחאדה ועיסא. מג'ד מסביר שאלו האנשים שעצורים כרגע. מג'ד הביע חשש שהוא יאלץ לשאת בכל העונש, ומתייעץ האם לספר על היורים על מנת להקטין את חלקו, וכן מתכנן כיצד יכול הוא "להפיל" חלקים גדולים בפרשה יותר על מוסטפא. מג'ד עוד מספר למדובב, כי שני אחיו של אחד המבצעים יושבים על רצח ושם אחד האחים הוא "עזו" (יצוין כי בשאר, הוא זה ששני אחיו בכלא, כפי העולה מחקירתו של בשאר מיום 25.08.14, עמ' 2) [תמלול ההקלטות 947/14-140822-041 st, וכן דו"ח האזנה מסמך א' קלסר 3 22.08.14].

בהמשך אותו סוף שבוע, בימים 22.08.14-23.08.14 [ע"פ תמלול ההקלטות 947/14-140823-042 st ומסמך לה קלסר 3], מג'ד והמדובב שוחחו על שחזור שנעשה בבית המנוחה. מג'ד מספר שמישהו שחזר אבל זה לא האדם שביצע כי האדם הזה ביום השחזור לא היה עצור בכלל והוא היה בעבודה. המדובב הציע למג'ד להגיד כי מי שסיפק את הנשק לרוצחים הוא האח (מוסטפא) והם דנים בכך. בנוסף דנים כיצד לגרום למבצעים האמיתיים לחשוב שמוסטפא הוא זה ש"פתח" עליהם. במסגרת שיחתם זו, אומר מג'ד על השניים שירו, כי הם חברה "טובים", וכי הם לא יודו, מה שלא יהיה. עוד מוסר מג'ד כי הנשק ששימש לביצוע הרצח הוא נשק "מלוכלך" (מחוו"ד מעבדת נשק מיום 18.06.14 אכן עולה כי הנשק היה מעורב באירועים נוספים).

יצוין כי מקריאה של התמלולים אכן עולה כי מג'ד לכאורה רצה לגונן על מעורבותו של ח'דר בן דודו הקטין, בפרשיה, אך לא ניתן ללמוד מהתמלולים כי ע"פ מג'ד, ח'דר הוא זה שירה. לכל היותר, ניתן ללמוד מאלו כי מג'ד מייחס לח'דר את דבר היותו בתצפית או כי נכח באותו מקום עם המשיבים, טרם יציאתם. הדברים עולים גם מחקירת המדובב מיום 24.08.14, לפיה היורים יצאו מהבית של "חמודי הקטין", ושחמודי ועודאי (עוד קטין) היו בתצפית על הבית של המנוחה.

בהמשך אותו סוף שבוע, מג'ד אמר למדובב (בזמן שהם דיברו על כך שהוא יודה), כי זה קשה וכי הוא חבר של השניים, אחד מהם עובד איתו. בהמשך מסר, תוך כדי שתכננו כיצד "להפיל" את דבר הפללתם של המבצעים על מוסטפא (דיברו שאולי המדובב, אם יפגוש את המבצעים, ימסור להם זאת), כי מי שביצעו את הירי הם שניים: אחד שסיפר לו עליו קודם ששני אחיו במאסר, והשני בחור ששמו עיסא [ע"פ תמלול 947/14-140823-043 + מסמך עו' קלסר 3].

בחקירה מיום 24.08.14 [מ.ט. 977/14 תמלול + דיסק] מג'ד מסר לחוקריו אודות חלקו של מוסטפא וציין כי הוא עצמו היה רק המתווך בין מוסטפא למבצעים. עוד סיפר כי הוא היה בקשר טלפוני בזמן הרצח עם שני הצדדים. בחקירה זו מג'ד לא מסר את שמות המבצעים, וניסה לברר מה העונש שצפוי לו ומה יהיה אם לא ימסור את שמות המבצעים. במהלך החקירה מג'ד מסרב למסור את שמות המבצעים עד לאחר שייפגש עם עו"ד ויוועץ עימו.

בהודעתו של מג'ד מיום 25.08.14, מסר מג'ד לחוקרים את גרסתו המלאה [מ.ט. 984/14]. מג'ד תאר את הפניה של מוסטפא אליו בבקשה לירות באחותו, את התיאום שעשה בין מוסטפא לשני המבצעים בשאר הייב ועיסא הייב, הם המשיבים בענייננו. עוד תיאר מג'ד את המפגש שהתקיים אצלו בבית במהלכו תכננו איך לבצע את הירי, את האליבי שהוא ומוסטפא הכינו, את השתלשלות האירועים ביום הרצח, את יצירת הקשר עם בשאר והנסיעה לתחנת דלק פז בראש פינה כדי שיהיה לו אליבי. מג'ד המשיך ומסר כי היה בקשר טלפוני עם בשאר ועם מוסטפא על מנת לוודא כי פאטמה תצא מחוץ לביתה. עוד מסר מג'ד בחקירתו זו כי הוא לא ידע מי מבין השניים (המשיבים) ירה. כן פירט כי לאחר שהשתחרר ממעצרו הראשון בתיק זה, היה בהרחקה בסכנין, לשם הגיעו בשאר ועיסא ודיברו על האירוע (דברים המאומתים בחקירת אחותו ובעלה, חקירת עומר עאהד אבו סאלח, 1.9.14, 15:12, וכן חקירת רדא אבו סאלח, 1.9.14, 15:00).

כפי שיפורט להלן, גרסתו של מג'ד באופן כללי נתמכת בחלקה בחומר הראיות החיצוני שיפורט, ועיקרו מחקרי התקשורת הרלבנטיים.

מחקרי התקשורת

לאחר עיון ובחינה של מחקרי התקשורת, אני בדעה שיש בנתונים הנלמדים מהם כדי להוות ראיות לכאורה עצמאיות כנגד המשיבים, ובוודאי לבסס חיזוק לכאורה, כנדרש, לגרסתו של מג'ד שהוצגה לעיל.

על פי הנתונים המצויים בחומר החקירה, ניתן ללמוד כי ביום הרצח, היו שבע שיחות יוצאות מבשאר למג'ד [בשעות 16:41:35, 17:16:02, 17:16:49, 18:16:59, 20:14:16, 21:04:00, **22:33:05** וכן היו שמונה שיחות יוצאות ממג'ד אל בשאר [בשעות 16:54:43, 17:17:31, 18:06:35, 18:31:44, 18:41:57, 20:56:48, 21:01:02, **22:30:32**]].

יצוין כי השיחות המצוינות הינן השיחות אליהם התייחס ב"כ המבקשת בטיעוניו, כשעיון במחקרי התקשורת עצמם מעלים כי היו לכאורה מספר שיחות נוספות בבוקר אותו יום בין השניים. עוד יצוין ביחס לזמני השיחות, וגם בהתייחס לזמנים המפורטים להלן, כי ישנם שינויים מזעריים של מספר שניות בודדות בין הפלטים לפי מספר המנוי על שמו הוצא הפלט, אולם ע"פ משך השיחה, השעה והדקה, אין שום בעיה לזהות כי מדובר באותן שיחות זהות, בין הפלטים השונים.

בנוסף לאמור, ניתן ללמוד מחומר החקירה כי ביום הרצח היו שלוש שיחות יוצאות מעיסא למג'ד [בשעות 21:22:10, 23:07:02, 23:50:57], שתי שיחות יוצאות מעיסא לבשאר [16:03:33, 20:23:06], וכי מג'ד התקשר אל עיסא בשעה **22:30:20** (3 שניות שיחה).

עוד יצוין כי במהלך אותו אחה"צ/ערב התקיימו כ-19 שיחות בין מג'ד ומוסטפא. השיחות האחרונות של מוסטפא ליסמין, ביחס להופעת המבצעים על פי הקלטת בזירה היו בשעות **22:24:28**, ו- **22:36:02**.

יושם אל לב, כי על פי דו"ח הסייבר (סומן 38 בקלסר מצלמות מיום 16.04.14), ועדכון שעון מצלמת האבטחה מביתו של אברהים הייב, המבצעים נראים בזירת האירוע בפעם הראשונה בשעה [מעודכנת] **22:24:55** ובפעם השנייה, בשעת הרצח בשעה **22:36:45** כשהירי נשמע בסרטון בשעה **22:37:00**.

ברי כי קביעת שעת הרצח המדויקת מקומה לתיק העיקרי, ועל כן, בשלב זה די לצורך בחינת הראיות לכאורה, להסתפק בסרט בו נראים המבצעים, כאמור, אל מול שעות השיחות שנערכו בחופף להן].

עיון בשעות המפורטות מעלה כי אכן היה קשר אינטנסיבי (ולא מוסבר לכאורה דיו, כפי שיפורט להלן), בין מג'ד למשיבים, בעיקר בשאר, זאת לאורך כל שעות אחר הצהריים והערב, לרבות בסמוך לשעת האירוע עצמו.

אכן, לכאורה ע"פ הגרסה שמסר מג'ד במשטרה, חסרה שיחה ישירה ממנו למשיבים, בצמידות וקודם ליציאת המשיבים ממקום מושבם אל זירת הרצח בפעם הראשונה (במועד שלאחר השיחה ממוסטפא ליסמין, הסמוכה ביותר למועד הופעת המבצעים בסרטון מצלמת האבטחה), אולם בכל מקרה, פירוט השיחות, כפי שיופיע להלן, מלמד על עדכון שוטף בין הגורמים, המתאים בהתאמה ברורה לכאורה לזמני סרטון האבטחה בו נראים מבצעי הירי, וכן לעיקרי גרסתו של מג'ד לעניין סדרי הדיווח.

על פי מחקרי התקשורת שהוצגו, התקיימה שיחה בין מוסטפא ליסמין בשעה **22:24:28**, לאחר מכן נמצאים המבצעים בזירה בין **22:24:55-22:25:54**. השיחה הבאה היא בשעה **22:26:53** ממג'ד למוסטפא (בה לכאורה התעדכנו על שהתרחש), לאחר מכן במקביל, מוסטפא מתקשר ליסמין (**22:30:37**) ומג'ד מנסה להתקשר לעיסא ואז לבשאר בשעות **22:30:20** וב- **22:30:32** (כנראה הועבר בשני הניסיונות לתא קולי). מוסטפא חוזר לעדכן את מג'ד בשעה **22:31:13**, ואז בשאר חוזר אל מג'ד בשעה **22:32:43**. מג'ד התקשר בשעה **22:33:07** שוב לבשאר (למנוי אחר של אביו של בשאר -ראה חקירת בשאר מיום 28.08.14), ומוסטפא מתקשר שוב ליסמין בשעה **22:36:02**. ואז בשעה **22:36:45**, כשלוש דקות אחרי שיחת העדכון האחרונה בין מג'ד לבשאר, נראים שוב שני המבצעים בזירה כשבדקה **22:37:00** נשמעות היריות בסרט. [ואז אין שיחות יוצאות נוספות ממג'ד עד לשעה 23:07].

גרסאות המשיבים, אשר לא סיפקו הסבר ממשי ולו להיקף השיחות שפורט ביום הרצח של המנוחה, מבססות הראיות לכאורה נגדם בהקשר למחקרי התקשורת הנ"ל;

בשאר, אישר בחקירתו [חקירה מיום 25.08.14] שהוא מכיר את מג'ד וסיפר כי הם עבדו יחד בהקמת לולים, כאשר

מג'ד עבד עימו באופן לא רציף. הוא סיפר כי אין לו קשר טלפוני עם מג'ד, למעט שיחות בהן הוא מציע לו לבוא לעבוד עימו, בד"כ שיחה אחת בערב לקראת עבודה שלמחרת. כשנשאל בחקירתו האם שוחח עם מג'ד ביום הרצח, השיב שיתכן והתקשר אליו, אם למחרת הם היו צריכים לעבוד יחדיו, אולם הוא אינו בטוח. בהמשך השיב, כי מג'ד אכן אמר היה לעבוד איתו יום למחרת הרצח, ושיתכן כי הוא התקשר פעם אחת אל מג'ד בשעה 20:00, [א] שעה לפני [א] שעה אחרת]. בשאר הכחיש כי הוא מחייג למספר שהוצג לו כשייך למג'ד וטען כי אף פעם לא חייג למספר הנ"ל.

לאחר שבחקירת יום 28.08.14, אישר בשאר כי מג'ד לא עבד עימו בתקופת הרצח, ולפחות כמה ימים לפני הרצח, הטיחו החוקרים בפניו בשאר כי ביום הרצח התבצעות 14 שיחות בינו לבין מג'ד, והוא אמר שיתכן ושוחחו בעניין עבודה, ואינו זוכר. לאחר מכן אמר שלא יתכן שוחח עימו 14 פעם ואולי בחלק מהשיחות הוא פשוט לא ענה לו, כשרצה להזמין לעבוד למחרת. לאחר מכן, כאשר החוקרים הטיחו בו שיחה שיחה לרבות משך הזמן שנמשכה, בשאר לא ידע ליתן הסברים הגיוניים מעבר למה שצוין לעיל. בשלב מסוים הוסיף בשאר כי יתכן שבאותו היום הייתה להם מסיבה, והוא רצה להזמין ל"על האש" עם בני דודיו, אם כי אינו זוכר מי מבני דודיו היה נוכח באירוע ה"על האש". עוד הוסיף כי יתכן והנייד שלו היה עם מישהו אחר, ואולי הוא רק חזר אליו לשיחה. לגבי השיחה שבוצעה בשעה 22:30, השיב בשאר כי בשעות הללו הוא ישן כבר, ואולי מישהו אחר התקשר ממנו, או שהוא חייג בטעות מתוך שינה.

עיסא בהודעתו מיום 25.08.14, סיפר הוא כי מכיר את מג'ד, ברמה של "שלום שלום", וכי יצאו לטיול סוסים יחד עם חברים בעבר. הוא עוד ציין כי מג'ד הפסיק לעבוד עם אביו של בשאר, לפני שהוא עצמו הצטרף בינואר השנה לעבוד עימו. כשהוטח בפניו בחקירת יום 28.08.14, כי הוא שוחח ביום הרצח עם מג'ד 3 פעמים, השיב עיסא כי אינו יכול לזכור מה היה לפני חודשים. כך אמר לגבי כל שיחה שפורטה בפניו.

ע"פ המכלול, טענת ב"כ המשיבים לפיה מג'ד ובשאר עובדים יחדיו, וכי השיחות המרובות הינן עניין שבשגרה, אינה עולה לכאורה בקנה אחד הן עם הודעותיהם של השניים כמפורט לעיל. על כן, בשלב זה ולמרות טעונו ב"כ המשיבים, כי חומר הראיות מלמד שמדובר בשיחות "שבשגרה", הרי לא נמסר הסבר המניח את הדעת, כאמור. מכל מקום הברור וההכרעות גם בסוגיה זו מקומן בהליך העיקרי.

אציין עוד בהקשר זה, כי מג'ד בחקירותיו הראשונות במשטרה סיפר כי הוא עבד בחודשים האחרונים טרם מעצרו, אצל קבלן בניין בשם חוסין אבו שחאדה מטובה, באזור ירושלים וגוש עציון (כשהנ"ל אינו אביו של בשאר), (הודעות מימים 13.06.14 ו-17.06.14). לציין כי בניגוד להצהרות ב"כ המשיבים, לא הוצגו מצידם, אותם סידורי עבודה ותלושי שכר של מג'ד אצל אביו של בשאר, כפי שנטען כי מצויים ברשותם, על מנת לתמוך בטענות ב"כ המשיבים, כי השיחות נעשו על רקע העבודה המשותפת בלבד, על כל פנים, הבירור הסופי גם בנקודה זו מקומו בתיק העיקרי. האמור נכון גם לגבי השלכות הטענה ולפיה מג'ד אמר בחקירה שלא דיבר עם המבצעים לאחר הירי בעוד בפועל מתועדת שיחה כאמור בין עיסא למג'ד בשעה 23:50:57).

בהתייחס לסוגיית נתוני האיכון, די בשלב זה, להסתפק בראיה לכאורה, שהוצגה על ידי ב"כ המבקשת, לפיה, נתוני האיכון של בשאר, עולים בקנה אחד עם היותו בטובא זנגריה בזמנים הרלבנטיים לרצח (באופן התואם גם את גרסתו הוא כפי שנמסרה בחקירות). מפנה לעניין זה למפת אתרים לאתר NTC13872 לפיה האתר הנ"ל שולט גם על חלקים מסוימים מטובא זנגריה. בירור מעמיק יותר בסוגיה זו, גם הוא מקומו בתיק העיקרי.

ראיות משלימות

ראיה לכאורה עצמאית נוספת, המחזקת את גרסתו של מג'ד לעניין הקשר שלו עם המשיבים בהקשר לאירוע לכאורה, היא קיומה של הפגישה בסכנין, בינו, לבין בשאר ועיסא לאחר שחרורו של מג'ד למעצר בית ממעצרו הראשון (מג'ד סיפר על פגישה זו בהודעתו מיום 25.08.14 עמ' 3 שו' 69-72). בהקשר זה אישר בשאר את הביקור הנ"ל ותיאר אותו כביקור חברי (חקירה מיום 04.09.14), ואילו עיסא הכחיש אותה באופן גורף והרחיק את עצמו ממנה (חקירה מיום 04.09.14 עמ' 3-4). כאמור קיומה של הפגישה הנ"ל אומת גם לכאורה בחקירת עומר עאהד אבו סאלח, 1.9.14, וכן חקירת רדא אבו סאלח, 1.9.14 (גיסו ואחותו של מג'ד בהתאמה). יצוין כי בהודעות של בשאר, רדא ועומר עלה כי בשאר ועיסא הגיעו עם בחור נוסף או שניים נוספים לפגישה הנ"ל.

קיומה של פגישה זו ועיתויה, יש בה להוות חיזוק לכאורה לטובת גרסתו של מג'ד ובפרט משלא בוססה לעת הזו הטענה לקשר הדוק בין בשאר ו/או עיסא לבין מג'ד.

בנוסף, גרסתו של מג'ד באופן כללי (ללא קשר לזהות המבצעים), נתמכת עוד בחומר הראיות החיצוני שהוצג ומקבלת חיזוקים נוספים ממנו.

כך למשל, יש לייחס גם משקל עצמאי לסרטוני האבטחה ממצלמתו של איברהים הייב, המהווים אימות נוסף לחלקים בגרסתו של מג'ד.

בהקשר זה, תיאור האירוע בגרסתו של מג'ד, תואם את שנראה שהתרחש במציאות בסרטונים. ראשית אכן ניתן לראות בסרטונים כי לזירה הגיעו **שני** מבצעים, כפי גרסתו של מג'ד. כמו כן, העניין נכון לגבי הגעתם הראשונה של המבצעים לזירת הירי, עזיבתם (לאחר שלא מצאו שם את פאטמה), וחזרה נוספת של המבצעים לזירה, אז בוצע הרצח (קולות הירי). בנוסף, וכפי שנראה בסרטון, מג'ד אכן תיאר בחקירתו כי המבצעים הגיעו, על פי הסיכום מראש "מסביב" לביתה של המנוחה (שו' 62-63, עמ' 3 להודעתו של מג'ד מיום 25.08.14. לצוין כי בשאלה עם מי סוכמו הדברים, טען מג'ד שהסיכום היה עם מוסטפא למרות הכחשות האחרון, וגרסתו מג'ד בפני המדובר, ברם סוגיה זו אינה רלבנטית לענייננו).

כראיה נוספת לחיזוק גרסתו של מג'ד, אני רואה להפנות גם להודעתו של מוסטפא במשטרה מיום 10.08.14. בהודעה זו, מוסטפא, לאורך כל ההודעה מרחיק עצמו באופן מלא ממעורבות בתכנון הפגיעה בפאטמה תוך שהוא מתאר איך הגן עליה מפני איומיו הממשיים של מג'ד. עם זאת, בהתייחסו באופן נקודתי לשיחות הטלפוניות שבוצעו סמוך למועד הרצח, מוסר מוסטפא, פרטים התואמים את מחקרי התקשורת, ואת גרסתו של מג'ד, לגבי קיומן של השיחות. הדברים יפים באשר לפרטים אותם מוסר מוסטפא בנוגע לעצם קיום השיחות בינו לבין מג'ד בזמן אמת בסמוך לרצח, כמו גם שיחתו עם יסמין שתכנס לביתה, ואף שיחה נוספת בינו לבין מג'ד לאחר מכן וממש סמוך למועד הרצח [לגביה מוסטפא ניסה לטעון כי ניסה למנוע ממג'ד שיירו באחותו]. בהמשך להודעה זו בהודעה נוספת של מוסטפא מיום 19.08.14, הוסיף מוסטפא וצוין כי בשיחותיו הסמוכות ממש לשעת הרצח, עם מג'ד, הוא הבין כי המבצעים כבר נמצאים בחצר הבית של המנוחה, זאת בתואם כאמור לסרטוני האבטחה ולגרסת מג'ד.

נוסף על האמור, קליעי אקדח שנמצאו בזירת האירוע, מאמתים את סוג הנשק, שצוין מג'ד בגרסתו, באמצעות ביצע

הרצח (אקדח להבדיל מכלי נשק אחר). בנוסף האקדח, ממנו נורו הקליעים שנמצאו, אכן הינו אקדח "מלוכלך" כטענת מגיד וכפי שאומת בחו"ד מעבדת נשק מיום 18.06.14.

לסיכום שלב זה של הדיון, די בגרסתו של מגיד הנתמכת לכל הפחות בחלקה בראיות משלימות הכוללת את מחקרי התקשורת, על כמותן תדירותו, ברצף ובשעות בהן בוצעו תוך שהן משתלבות בגרסה ובראיות החיצוניות הנוספות אליהן התייחסתי, על מנת שיהיו ראיות לכאורה מוצקות הקושרות את המשיבים באופן ישיר לביצוע העבירות המיוחסות להם, כאשר גרסאותיהם המיתממות לכאורה של המשיבים, רק מהוות חיזוק נוסף ולכאורי לאמור.

לעניין הסתירות שעלו מגרסתו של מגיד ותמיהות נוספות אני רואה להתייחס כדלקמן;

חלק ניכר מהחלקים "השקריים" לכאורה בהודעתו של מגיד, נבעו לכאורה מרצונו להתנקם, ומכל מקום להגדיל את חלקו של מוסטפא ש"פתח" עליו. על כן, אין בשקרים לכאורה אלו, ובשלב זה של הדיון, כדי להוות סתירה מהותית בכל הנוגע לגרסה בדבר מעורבות המשיבים וחלקם באירוע הרצח.

הדברים האמורים נכונים לגבי הנטען באשר למודעותו של מוסטפא לזהות היורים [כשבפני המדובב מגיד אישר כאמור מספר פעמים כי מוסטפא אינו יודע את זהותם], כך גם בהתייחס להעצמת חלקו לכאורה של מוסטפא כמי שתכנן ויזם כמעט לבדו את כל האירוע [בניגוד לשיתוף ביניהם כפי שעלה מהדברים שמסר למדובב]. הוא הדין בנוגע לאירוע מסירת הנשק, אירוע אותו לכאורה המציא מגיד [שוב כדי להעצים את חלקו של מוסטפא].

בהקשר זה אוסיף, כי דווקא ניסיונו זה של מגיד, לספר אמירות שונות בפני החוקרים, בהשוואה לאלו שאמר למדובב רק מעצימות ומלמדות לכאורה על המשקל שיש לתת לתמלולי השיחות ולחקירות המדובב כראיות לכאורה.

הסתירות לכאורה בגרסת מגיד לעניין מעורבותו של הקטין מוחמד ח'דר, גם הן מוסברות לכאורה ברצונו הברור והגלוי של מגיד להשאיר אותו "מחוץ לתמונה", בשל הקשר הקרוב ביניהם. לציון כי מגיד אף לא ניסה להסתיר את הניסיון להשאיר את ח'דר מחוץ לתמונה - כשהוא גם אמר לחוקרים בשלב כלשהו "אל תערבו את חמודי" [תמליל 984/14 עמ' 67 מיום 25.08.14]. בהקשר אשוב ואציין כי בניגוד לטענת ב"כ המשיבים, נדמה שאין בתיק כל ראיה המזהה את הקטין ח'דר כמי שהיה המבצע בפועל והיורה במנוחה או אחד המעורבים הישירים בביצוע הנ"ל [אציין כי מחקרי התקשורת מלמדים כי אכן באותו היום היו חמש שיחות יוצאות ממגיד לח'דר [17:19:32, 20:58:53, 22:05:30, 22:15:40, 22:18:28], שלוש מהן בסמוך לשעה בה יצאו המבצעים לסיבוב הראשון לזירה, אולם מעבר לנתונים אלו, אין ראיה נוספת שהוצגה הקושרת את ח'דר להיות דווקא היורה, כהצעת ב"כ המשיבים].

מכל מקום, הכרעות סופיות גם בסוגיה זו, כמו גם הבירור לשאלת המשקל אם בכלל, שימצא לראיות שיגזרו, אם יגזרו, מאותה ידיעה מודיעינית, עליה הצביע ב"כ המשיבים, מקומן בתיק העיקרי.

בהתייחס לטענת "ההפללה", על פניו, גם לא הוצג "מניע" לכך שמגיד יעליל לשווא על המשיבים. נהפוך הוא,

מההשתלשלות שפורטה יש אף בסיס להניח, בין השאר מהתמלולים שהוצגו, והשתלשלות האירועים שתוארה לעיל, כי כל הודאתו של מג'ד נמסרה רק לאחר "שנדחק לפינה" והבין שמוסטפא הפליל אותו, וניסה להעצים את חלקו באופן ממשי. כפי שצוין, ניתן לראות כי מג'ד לא מסר את שמות המשיבים "בנקל", לא בפני המדובב ולא בפני החוקרים.

התשתית הראייתית הגולמית העולה מהודעתו של מג'ד ותמלולי השיחות עם המדובב, כשלעצמה, ובפרט על רקע מחקרי התקשורת והעדר הסברים סבירים מטעם המשיבים שתואר לעיל, יכולה בהחלט לשמש בסיס, אם תעבור את מבחן ההליך השיפוטי העיקרי, להוכחת אשמת המשיבים בעבירות המיוחסות להם, ובכך די לענייננו.

בסתירות הקיימות אין די כדי להחליש את משקל הראיות הנ"ל באופן המונע על פניו שימוש בהם, לשלב זה של ההליך.

המקום לבירור משקל ואמינות גרסתו של מג'ד, אם בכלל ולאור מעמדו כפי שיהיה (שותף ו/או עד עוין), משקל הסתירות, שעיקרן הוצגו בטיעוני ב"כ המשיבים, כמו גם הטענות להעדרו של מניע גלוי שהניע את המשיבים לבצע את העבירות, מקומן במסגרת התיק העיקרי וכחלק מההליך המשפטי.

ראיות לכאורה להוכחת היסוד הנפשי

סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין קובע, כי הגורם בכוונה תחילה למותו של אדם, יואשם ברצח, וסעיף 301 לחוק קובע את שלושת יסודותיו של רכיב ה"כוונה תחילה" והם: ההחלטה להמית, יסוד ההכנה והיעדר הקנטור.

ככלל, היסוד הנפשי של עבירת הרצח מתקיים אם הוכחה מודעות של הנאשם כלפי רכיבי היסוד העובדתי [מכח סעיף 20(א) לחוק העונשין] לצד כוונת קטילה של הקורבן, כאשר אין די בהוכחת כוונה למעשה אלימות בלבד [ע"פ 4471/03 מדינת ישראל נ' יצחק קריספין נח[3] 277, 287].

ההחלטה להמית מחייבת יסוד נפשי של כוונה המתבטא במישור שכלי ורצוני - צפייתה של התוצאה הקטלנית ורצון או שאיפה להשגתה.

על כוונת הקטילה של הנאשם בעבירת הרצח ניתן ללמוד מראיות ישירות אך גם מראיות נסיבתיות, לרבות הכלי ששימש לביצוע המעשה, אופן ביצוע המעשה, מספר פגיעות ומיקומן, אופי התקרית שהובילה לאירוע, וכיוב'.¹

בענייננו, ובהתייחס לפעולות המבצעים - המשיבים לכאורה, הפעלת נשק שתכונתו הקטלנית היא ודאית, תוך יריית מספר כדורים, מדברות בעד עצמן ומצביעות לכאורה על החלטה לקפח את חייה של פאטמה. ריבוי הפגיעות, במקרה שלנו, מעיד לכאורה ועל דרך כלל, על כוונה לקטול; הוא הדין באשר למקום הפגיעה באזורים רגישים בגופה של המנוחה ומטווח קרוב על התוצאה הטראגית שבפועל ארעה, והמלמדים אף הם לכאורה על כוונת קטילה. אי הגשת העזרה, עזיבת המקום והעדר דיווח מחזקים גם הם ולכאורה את הכוונה האמורה.

[ראה פירוט בטיעוני ב"כ המבקשת בהקשר זה והפניות לראיות הרלבנטיות]

ראה בנדון ע"פ 10828/03 טאהא נג'אר נ' מדינת ישראל, תק-על 2005(3) 1134, עמ' 1135 (2005).

על מנת להפריך את החזקות שיצרו המעשים והנסיבות כמפורט והיפים בעיקרם לענייננו, על המשיבים יהיה לעורר ספק סביר בדבר קיומן, אולם ברור זה אינו מענייננו בשלב זה.

בנוסף, ומעבר לנדרש, וכחזוק להוכחה לכאורית של כוונת התחילה בעבירת הרצח המיוחסת למשיבים, ניתן להפנות גם לראיות לכאורה שהוצגו בהקשר למוסטפא ומג'ד כמי שתכננו לרצוח את המנוחה [להבדיל מלפגוע ברגליה בלבד, כטענותיהם בחקירות ואף של מג'ד בפני המדובב], המפורטות לעיל בטיעוני ב"כ המבקשת, כשאינני רואה להרחיב בנדון [ראה טיעוני המבקשת המתייחסים כאמור להודעות קריסטין אחות המנוחה, הודעות ח'דרה אמה של המנוחה, מייסון גיסתה של המנוחה, והודעת דלילא חברה של אחות המנוחה].

משנוכחתי, עפ"י המפורט בהחלטה זו בקיומן של ראיות לכאורה להוכחת העבירות בהן מואשמים המשיבים והכוללות כאמור, עבירות רצח, קשירת קשר ועבירות בנשק, הרי קמה חזקת מסוכנות סטטוטורית כנגד המשיבים, כי שחרורם יסכן את בטחון הציבור והמעורבים, כעולה מסעיף 21[א][1][ג] לחוק הסדר הפלילי [סמכות אכיפה - מעצרים] התשנ"ו 1996 (להלן: "חוק המעצרים").

מעשי המשיבים שנעשו עפ"י הנטען בכתב האישום על רקע קשריהם עם אחיה ובן דודה של המנוחה, וזאת לכאורה ללא כל מניע ספציפי וגלוי לעין, וללא קשר ישיר למנוחה או למעשיה, ולרבות, נחישותם ותעוזתם לפעול לביצוע לכאורה של עבירה מהחמורות שבספר החוקים, מעידים בבירור על מסוכנותם הממשית. מסוכנות זו שאיננה נקודתית, כאמור, אלא לכאורה כלפי כולי עלמא ואף ממניעים שוליים וחסרי ממשות, מהווה חיזוק נוסף לעוצמת המסוכנות ומלמדת כי לא בנקל ניתן להפריך מסוכנות רחבה זו (לכאורה בהשוואה למי אשר ניתן לייחס לו מסוכנות נקודתית כלפי קורבן ספיצי וממניעים ברורים).

מלבד עילת המסוכנות, עולה בענייננו גם חשש כי שחרור המשיבים עלול להביא להמלטות המשיבים מהדין, השפעה על עדים ושיבוש מהלכי משפט [בהתאם להוראות סעיף 21[א][1][א] לחוק המעצרים.

בענייננו, עדי התביעה המרכזיים, מג'ד ומוסטפא, כמו גם נוספים, הינם בני אותו יישוב של המשיבים וקיים חשש, על כן, כי שחרור המשיבים גם אם לחלופת מעצר מגבילה ביותר, יביא לשיבוש מהלכי המשפט והשפעה על אותם עדים.

נוסף על האמור, לא נסתר בענייננו קיומו של חשש מובנה לשיבוש ראיות או הימלטות מהדין מצד המשיבים, שעה שמדובר בנאשמים שידועים שהם עלולים ממילא לכלות ימיהם בכלא, ולכן לא ירתעו מביצוע מעשים לא חוקיים של שיבוש ראיות או הימלטות.

על רקע חומרת המעשים המיוחסים למשיבים ועוצמת עילות המעצר לחובתם, נכון לקבוע כבר עתה, כי לא תסכון

בעניינם כל חלופת מעצר.

לעניין זה ראה:

"אכן, רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות. מטבע הדברים, אדם המסוגל לבצע רצח, מסוכן הוא לבטחון הציבור, וקשה ביותר להפריך חזקת מסוכנות זו. אדם שאינו בוחל אף בפגיעה בערך הבסיסי והאוניברסאלי של קדושת החיים, אינו ראוי לאמון שהחברה נותנת באדם המשוחרר בערובה - שיקיים את תנאי שחרורו. מקום בו לכאורה הנאשם רצח אדם - אין להניח כי צווי בית המשפט יהיה בהם להטיל עליו מורא. את הסיכון מפניו של הנאשם שפגע בערך הנעלה מכל הערכים - יש להטיל על הנאשם ולא על סביבתו. זאת ועוד, אדם הנאשם בעבירה שדינה מאסר עולם חובה, אף אינו נתון למוראו של עונש נוסף בגין עבירות שיבצע בעת היותו משוחרר בתנאים. משיועד הנאשם כי אם יורשע, דינו לכלות ימיו בין כתלי בית הסוהר - ספק רב אם יש דבר שירתיעו מלחזור על מעשיו כדי להימלט מן הדין או למען מטרה אחרת" [בש"פ 2646/97 סהראב עודה נ' מדינת ישראל פ"ד נא(1) 523]. כן ראה גם בש"פ 10630/08 מדינת ישראל נ' עלאא עלי (טרם פורסם, 6.1.09).

כך עוד נקבע בבית המשפט העליון:

"כשהמדובר בעבירת רצח, החמורה בספר החוקים ובתרבות האנושית, ומבלי להביע דעה בתיק לגופו, הנסיבות לשחרור לחלופה מטבע הדברים יהיו חריגות ביותר, נדירות שבנדירות, כגון עם הימשכות יתרה של הליכים וכמי שעברו נקי ומסוכנותו ממוקדת, כפי שאירע במקרים מסוימים בעבר. אין צורך להכביר מלים על המסוכנות הטבועה הנובעת מעבירת הרצח: "ומיד האדם, מיד איש אחיו, אדרוש את נפש האדם" (בראשית ט', ה') "כי בצלם אלהים עשה את האדם" (שם, ו')." [בש"פ 8652/06 יבגני קוליקוב נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 29.10.06) פסקה ה' להחלטת כב' השופט רובינשטיין].

בהיות המשיבים בענייננו, נעדרי עבר פלילי וצעירים בגילם, אין כדי להטות את הכף, להקהות את עוצמת עילות המעצר עד כדי להצדיק סטיה מהכלל שפורט.

אדגיש, ובהמשך להלכות שהוצגו לעיל, כי במקרים החריגים ביותר בהן נשקלה בפסיקה בחינה קונקרטי של חלופת מעצר, ניתן להצביע על חולשת ראיות לכאורה או נסיבות חריגות כגון חלופת זמן רב מביצוע העבירות הנטענות זאת בצירוף לגיל צעיר והעדר עבר פלילי (כך למשל בש"פ 7464/14 טלה נ' מ"י 04.12.14 אליו הפנה ב"כ המשיבים). גם בפסיקה הנוספת שהציג ב"כ המשיבים, אין כדי לסייע בידו, כשמקרים אלו, הוכרעו בעיקר לאור חולשת הראיות לכאורה שהוצגה שם, שלא כבענייננו (ראה בש"פ 9284/12 מ"י נ' אבולקיעאן (01.01.13)), שם עיקר הראיות לכאורה התבסס על הודעות של בני משפחה שבסכסוך ארוך שנים עם המשיב שם ובנוסף, קצב התקדמותו של התיק העיקרי היה איטי, באופן שהצדיק שחרור לחלופה.

בזיקה לעוצמת הראיות לכאורה אותם פירטתי, מדרג החומרה של העבירות המיוחסות ועילות המעצר כמפורט, נוכחתי, לאחר בחינה פרטנית בזיקה לכל משיב, כי כאמור, ולעת הזו, לא תסכון בעניינם של המשיבים כל חלופת מעצר ומן הדין להורות על מעצרם עד תום ההליכים.

בהתאמה, לא ראיתי, לעת הזו, כל תכלית וצורך, לענין המשיבים שבפני, לבחון חלופת מעצר קונקרטי כלשהי, יהיו המגבלות והתנאים המוצעים לגביה, הדוקים וחמורים ככל שיהיו.

בהקשר זה, כידוע, נקבע, כי שקילת חלופת מעצר נבחנת בבדיקה דו-שלבית, כאשר רק לאחר ובית המשפט מגיע למסקנה חיובית, כי ניתן להסיר את עילת המעצר שבדיון ע"י חלופת מעצר כלשהי [שלא כבענייננו], יפנה בימ"ש לבחון חלופות מעצר קונקרטיות המוצעות לו.

ראה בש"פ 7447/04 זבידאת נ' מדינת ישראל 2.11.04.

5129371

לסיכום ועל פי מכלול המקובץ בהחלטה זו, אני מורה על מעצר המשיבים זאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה והודעה היום י"ד טבת תשע"ה, 05/01/2015 במעמד הנוכחים.

דני צרפתי, שופט